

[Villemoes.]

der er omtalt af den højtærede handelsminister, om sikkerheden for menneskeliv på søen til afløsning af konventionen af 1929. Det var naturligt, eftersom der i den mellem-liggende tid er sket en så umådelig stor udvikling på det tekniske område. Vi kan fra vor side tiltræde konventionen, men det kan ikke gøres, før vi har den lovgivning, som vi i disse dage arbejder med her på rigsdagen. Når vor lovgivning på dette område er ført à jour, om jeg så må sige, er grundlaget tilstede for at tiltræde konventionen.

De foreliggende bemærkninger og oplysninger til de fleste af paragrafferne giver praktisk vejledning til forståelse af sagen, hvilket man kun kan komplimentere den højtærede handelsminister og hans embedsmænd for. Derfor ønsker jeg ikke at gå i enkeltheder, så meget mindre som det udvalg, der har været nedsat i det høje folketing — som omtalt af den foregående ærede taler, det ærede medlem hr. Erik Jacobsen —, har holdt en lang række møder og modtaget deputationer fra de interesserede grupper, der har haft lejlighed til at fremføre deres synspunkter med hensyn til de foreliggende spørgsmål. Det fremgår også af folketingsudvalgets betænkning, at oprettelsen af et direktorat for statens skibstilsyn — noget man ikke har haft på den måde tidligere — har været drøftet; det omhandles i lovforslaget om tilsyn med skibe i § 16 og følgende paragraffer, altså lovforslagets afsnit 5. Jeg har noget kendskab til de personer, der har haft at gøre med den ansvarsfulde opgave, som udvælgelse af skibstilsyn er, og jeg mener, de har røgtet den på bedste måde.

Vi fra vor side kan altså tiltræde lovforslaget, som det foreligger, også bestemmelsen om det nye direktorats oprettelse. Jeg har ved læsning af folketingsudvalgets betænkning forstået, at man i alt fald i dette øjeblik mener, det vil betyde en billiggørelse, og hvis det bliver tilfældet, kan man jo kun hilse det med glæde og måske yderligere udtale: gid det må vinde og vare!

Den eneste ændring, der er sket i det af den højtærede minister i folketinget fremsatte lovforslag, er en omredigering af § 37, og denne ændring kan vi fra vor side tiltræde. Det er givet, at man bør foretage de sikkerhedsforanstaltninger, som kan foretages til sikring af menneskeliv på søen. Dertil har vi i dag mange flere og meget bedre hjælpemidler end tidligere, som f. eks. radio og mange andre ting. Derfor mener jeg, vi bør ændre den bestående lov i over-

ensstemmelse med det af den højtærede minister herom fremsatte lovforslag.

Hvad angår lovforslaget om skibsmåling, skal jeg kun sige, at bestemmelserne om synsforretninger og udfærdigelse af certifikat naturligvis i denne lov bør være i overensstemmelse med den anden lov, og den højtærede minister har jo lige forklaret, at den ændring, der nu indføres ved måling og sligt, må rederne selv betale. Det har de gjort før i tiden; de har været fritaget for det en overgang, men jeg forstod på den højtærede handelsminister, at redernes repræsentanter i disse tider i alt fald kunne gå med til en sådan bestemmelse, og man kan kun være glad for, at staten derved sparer en vis udgift.

Iøvrigt mener jeg, at dansk søfart i det store og hele, også hvad bådenes udrustning og skikkelse angår, vel nok kan være stillingen bekendt i sammenligning med adskillige andre landes handelsflåder. Vi fra venstres side har ikke noget ønske om udvalgsbehandling af disse to lovforslag. Vi kan tiltræde dem, og jeg anbefaler det høje ting at vedtage dem.

Bouet: De to foreliggende lovforslag har, som det allerede er nævnt, været grundigt behandlet i det andet høje ting, og jeg finder ingen anledning til at gå i detaljer angående de mange paragraffer; alene lovforslaget om tilsyn med skibe indeholder 44 paragraffer. De ændringer i den gældende lov, som her foreslås, er til fordel for sikkerheden til søs og er vel også et led i bestræbelserne for, at vi kan ratificere den internationale konvention, der blev vedtaget i London i 1948.

Jeg skal altså ikke gå nærmere ind på enkeltheder, men iøvrigt sige, at jeg er enig i de betragtninger, som folketingsudvalget har givet udtryk for i sin betænkning.

Hvad angår det nye direktorat, var jeg ikke på forhånd indstillet på, at det var den rigtige vej at gå at oprette et direktorat; jeg mener ligesom det ærede medlem hr. Villemoes, at de personer, der hidtil har haft denne opgave, har klaret den på udmærket måde, og jeg kan ikke tro, at man, når man er i samme bygning, behøver at skrive til hinanden; så må man kunne konferere med hinanden til lettelse af arbejdet. Jeg er altid betænkelig, når der er tale om at oprette et departement eller et direktorat, eller hvad det nu er, for når det sker, er der altid en vis tilbøjelighed til efterhånden at lade arbejdet vokse med nye embedsmænd og tjenestemænd. Jeg er derfor enig i den henstilling, der i folketingsudvalgets betænkning rettes